

**ЖИТИЈА
СВЕТОГА МАРДАРИЈА
ЛИБЕРТИВИЛСКОГ и
СВЕТОГА СЕВАСТИЈАНА
ЏЕКСОНСКОГА**

И њихови изабрани сѝиси

Издаје
Епископски Савет Српске Православне Цркве
у Северној и Јужној Америци

Севастијан прес 2014

**ЖИТИЈА СВЕТОГА МАРДАРИЈА ЛИБЕРТИВИЛСКОГА И
СЕВАСТИЈАНА ЦЕКСОНСКОГА**

Кратка пролошка житија

С благословом Епископа Новограчаничког и
Средњезападноамеричког Господина Лонгина

уредник

Епископ Максим (Васиљевић)

приредили

Епископ Максим (Васиљевић)

Јеромонах Дамаскин (Кришченсен)

Ружица Марић

Андријана Младеновић

издавачи

Епископски савет Српске Православне Цркве у Северној
и Јужној Америци

Севастијан прес, Западноамеричка Епархија

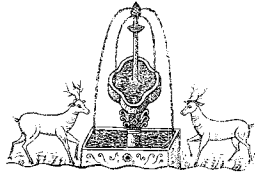
дизајн

Интерклима-графика, Врњачка Бања

Београд 2014

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

САДРЖАЈ

<i>Предговор</i>	7
I Жиџије	
<i>Свеџоџа Мардарија Либерџивилскоџа</i>	
Животопис	13
Тропар	63
II Жиџије	
<i>Свеџоџа Севасџијана Џексонскоџа</i>	
Животопис	69
Тропар	130
Пренос мошџију архимандрита Севасџијана из Србије за Америку	131
III Изабрани сџиси двоџице Свеџих	
<i>Седамнаесџа</i> Архипастирска посланица Епископа Мардарија	153
<i>Осамнаесџа</i> Архипастирска посланица Епископа Мардарија	159
<i>Двадесетџ љрва</i> Архипастирска посланица Епископа Мардарија	163
<i>Сџање друџиџва</i> Севасџијана Либерџивилскога	168
IV Догаџак	
Предлог Светом Архџерејском Сабору за уношење у Дипџих Светих имена Светога Мардарија Либерџивилског и Севасџијана Џексонског	171

Предговор

Ова књига садржи *живој* *ойисе* двојице новопросијавших Светитеља Цркве на северноамеричком континенту, који су као изданци Српскога рода, на свеправославну гозбу Цркве изнели најлепше личне дарове и *дарове своја народа* (уп. Откр.11,10).

Главни подстрек за објављивање овог хагиолошког дела произашао је из жеље да се на одговарајући начин, управо у годинама вишеструких јубилеја везаних за нове Светитеље, *Мардарија Либеријивилскоја* и *Севастиијана Цексонскоја*, освежи успомена на њихове личности. Надахнути подршком и одлуком Епископског савета Српске Православне Цркве у Северној и Јужној Америци, приређивачи ова два *живој* саставили су кратке животописе.

Светост у Цркви никада није била сведена на концептуалну димензију него је увек стремилa искуству и виђењу Бога у Тројици. Тајна Цркве је за Светитеље је жива реалност Присутства оваплоћеног и васкрелог Богочовека Христа – и искуствено – у црквеном богослужењу, откривењу, моштима, светим иконама, у речима надахнутим Духом Светим у Светом Писму и великим учитељима Цркве, у преображавајућој узајамности подвижничтва и молитве.

У овој деценији обележавамо вишеструке спомене на северноамеричком континенту, а пре свих нам долази деведесетпетогодишњи спомен на установљење прве Српске Америчко-канадске Епархије за „нови“ континент чиме је у овим областима живот наших земљака и Цркве узведен на предањски епископски и епархијски ступањ. У лику епископа Мардарија Ускоковића, првог српског Епископа на овом континенту, на најлепши начин је заправо овенчано дубоко саборно стремљење наших предака досељених у Нови свет. На нимало лак корак одласка у туђину они су се одважили не стрепећи од неминовних потешкоћа, имајући дубоку веру у свој црквени православни идентитет и чојствено отачко наслеђе. Осећали су и знали да оданост Цркви и непоступала борба за изграђивање заједнице и уграђивање у њен организам далеко надмашује личне интересе и аспирације.

Брижљиви према, из српског завичаја наслеђеној, свести о значају слоге, саборовали су наши преци, у почетку врло често и у заједничким парохијима са православном сабраћом Русима и Грцима, остајући отворени да сведоче јеванђелску љубав према свим новим иноверним суседима. Сложени услови црквеног живота у Америци навели су наше црквене прваке да обједине и оснаже црквене заједнице избором првог Епископа за Канаду и Америку. Та прва етапа трновитог пута ка црквеном јединству, за коју су снажно везана и имена Светога Николаја Жичкога, Мардарија Ускоковића и Севастијана Дабовића, свој диван плод изнедрила је управо у последње време, потпуним превладавањем преосталих административних неусаглашености наших Епархија. Поред многих других, пре свега Богу знаних трудбеника на том благочестивом делу, треба истаћи заслуге Св. Варнаве Хвостанског (Настића). За даље јачање и утврђивање нашег црквеног живота и сведочења неопходно је кроз саборно општење пројављивати јединство свих Православних, због чега однедавно Епископи свих православних народа у Америци заједнички делају у јединственом Епископском сабрању за Северну Америку.

Јединствена особеност светковања Божијих угодника је једна нарочита духовно-харизматска компонента која се даје литургијском сабрању захваљујући благодатном *иконичном* присуству Светитеља а често и присуством часних и светих моштију. Сабрање слуша празничну службу, химне које састављају и претачу у музику свештени химнографи. Нове иконе се иконопишу и постављају ради поклоњења, а служе се бденија и службе. На овај начин сваки присутни члан Цркве може да укаже част Светитељима: кроз молитву и Литургију да их слави у новим химнама, созерцава њихове ликове на новим иконама, поклони се моштима њиховог нетрулежног тела, учествује на свеноћном бденију и у освећењу месне Цркве посвећене њиховом имену и лику.

Нека би нас све заједно спомен двојице Светитеља као и јубилеји који обележавамо у Америци подсетили на прегалаштво предака и упутила свештеном циљу јединства у Христу и Његовој Цркви Православној.

Захваљујемо помоћи коју је пружио „Севастијан прес“, издавачка кућа Епархије Западноамеричке.

*Епископски Савети Српске Православне Цркве
у Северној и Јужној Америци*